JAARGANG XVII / 46 (881)

11 MEI 1940

WEEKBLAD VAN HET NEDERLANDS SYNDICALISTISCH VAKVERBOND
AANGESLOTEN BIJ DE INTERNATIONALE ARBEIDERS-ASSOCIATIE

DE SYNDICALIST

DE VRIJHEID VAN DRUKPERS

J) In Nederland is, na de staat van oorlog, de staat van beleg afgekondigd, teneinde het staatsgezag in de gelegenheid te stellen, allerlei maatregelen te treffen, waartoe de geldende wetten geen bevoegdheid geven of die door de Grondwet uitdrukkelijk zijn uitgesloten. De eerste grote maatregel, die zeer spoedig na de afkondiging van de staat van beleg werd ingevoerd, bestaat in de opheffing van de in de Grondwet „gewaarborgde" vrijheid van drukpers. Aan deze vrijheid is thans per militair decreet een einde gemaakt.

Merkwaardig is de wijze, waarop de democratische pers op dit militaire decreet heeft gereageerd. Zij houdt er zich blijkbaar van overtuigd, dat de gunst van het uitgeven van drukwerken voor haar ten eeuwigen dage is gewaarborgd en vindt het best, dat die gunst aan de „extremisten" wordt onthouden. Het ontgaat haar, dat door de getroffen maatregel de vrijheid van meningsuiting door middel van de drukpers in beginsel is opgeheven en dus in feite voor niemand meer geldt. De democratie wordt in Nederland geliquideerd en de nederlandse democraten zien het niet. De democratie in Nederland moet het veld ruimen voor een militaire dictatuur, en de nederlandse democraten juichen het toe.

Volgens de N.R.Ct. kunnen alle „goedwillende" Nederlanders zich over de militaire persverordening slechts verheugen. Het blad vertrouwt, dat zij niet naar üe letter zal woraen toegepast. net nandels-blad meent, dat alleen de „kwaadwilligen" zich over de maatregel behoeven te verontrusten en dat er van persbreidel geen sprake is. De Maasbode is er gerust op, dat de „bona fide" pers geen overlast van de breidel zal ondervinden. De Tijd vindt de gestelde regels in elk opzicht redelijk en vreest niet, dat de „loyale" pers haar vrije adem zal gaan inboeten. De lezers van Het Volk — dat sedert lang tot de burgerlijke pers gerekend kan worden — zullen naar het oordeel van dit blad weldra tot hun geruststelling bemerken, dat het dagblad, waarmede zij vertrouwd zijn geraakt, in wezen hetzelfde zal blijven.

Het is koekoek-éénzang: óns zal men niets doen en wat men onze tegenstanders aandoet, dat vinden wij best.

Het is een zonderlinge opvatting van democratie, welke de nederlandse democraten er op nahouden. De N.R.Ct. heeft dezer dagen opgemerkt, dat 90 pct. van de bevolking door de maatregel van de opperbevelhebber niet in haar democratische rechten wordt getroffen. Maar bij de democratie gaat het er nu juist om, dat de vrijheid van meningsuiting van de overige 10 pct. gewaarborgd wordt. Het beginsel van democratie en van persvrijheid betekent, dat juist aan de oppositie, aan de minderheden het vrije woord wordt gewaarborgd. Maar in Nederland is het thans zo, dat de democratische rechten alleen gelden voor de partijen, die achter de regering staan, doch niet meer voor degenen, die het bestaande stelsel principieel bestrijden. Vrijheid van meningsuiting en van pers uitsluitend voor aanhangers van de regering, bestaat echter ook in de totalitaire staten en dat is dus geen democratisch, maar een totalitair beginsel. Men versta ons wel: wij beweren niet, dat op dit ogenblik de vrijheid van meningsuiting in Nederland al evenzeer wordt onderdrukt, als in bepaalde totalitaire staten het geval is. Maar het beginsel der democratische vrijheid is in Nederland losgelaten en daarmede ontwikkelen de verhoudingen in dit land zich onvermijdelijk in de richting van een totalitair regime. En daartegen zullen wij blijven waarschuwen zolang ons dit mogelijk is. In Nederland prijzen de democraten reeds de toestand, waarbij het militair gezag, buiten Grondwet, volksvertegenwoordiging en wetgeving om, per decreet en bij persoonlijk besluit, kan uitmaken, wie wel en wie niet langer het recht zal hebben, zijn mening door middel van de drukpers kenbaar te maken. Dit nu is in strijd met ieder beginsel van de democratie, hiermede hebben de nederlandse democraten hun eigen beginselen prijs gegeven.

Wij willen aannemen, dat er onder de nederlandse democraten velen zijn, die de vrijheid van drukpers liever gehandhaafd zouden zien, indien zij dit practisch voor mogelijk zouden houden zonder de democratie aan zeer grote gevaren bloot te stellen. Zij menen echter, juist door een beperking van de democratische rechten en vrijheden, de democratie als stelsel te kunnen beveiligen tegen de gevaren, die haar onweersprekelijk bedreigen. Zij achten inperking der democratische rechten noodzakelijk tegenover bepaalde richtingen, die deze rechten gaarne zouden misbruiken om de democratie radicaal te vernietigen. Nu is het echter al dadelijk een zeer zonderling verschijnsel, dat men een beginsel wil verdedigen en beschermen door het op te heffen. Indien de democratie in zichzelf niet de kracht bezit, zich uit eigen beginsel te verdedigen, dan is zij reeds verloren. Wij zijn de laatsten om het nationaal-sociaiistisch gevaar in Nederland te ontkennen of ook maar te onderschatten, en wanneer de democraten dit gevaar willen bestrijden en vernietigen, dan staan wij aan hun zijde. Maar doen zij dat inderdaad met de middelen, welke zij thans te baat nemen? Zij doen het tegendeel! Wie een kwaad wil bestrijden, moet het in zijn oorzaken aantasten. Is er nu één democraat, die kan geloven, dat de oorzaak van het internationale maatschappelijke verschijnsel, dat men fascisme of nationaal-„socialisme" noemt, is gelegen in de democratie, in de democratische rechten en vrijheden? Dat zal toch geen democraat kunnen beweren. Want dan zou het terecht verafschuwde nationaal-„socialisme", een product, een uitvloeisel, het resultaat zijn van de democratie. Maar als men deze stelling niet kan aanvaarden, hoe kan men dan geloven, dat men het fascisme zou kunnen bestrijden door de democratie af te schaffen?

Wij behoeven ons hier niet tot theoretische beschouwingen te beperken. De ervaring heeft afdoende bewezen, dat het juist is wat wij hier beweren. In Nederland zal men steeds meer gaan regeren ppr militair decreet met uitschakeling van de grondwettelijke en democratische rechten. In Duitsland heeft men, vóór Hitler er aan de macht kwam, geregeerd met noodverordeningen onder het ter zijde stellen van de democratische grondwet van Weimar. Ook daar heeft men, jaren vóór het nationaal-„socialisme" er aan het bewind kwam, aan de „extremisten" alle democratische rechten ontnomen, èn onder „extremisten" werden voortdurend groter groepen der bevolking begrepen. Heeft men er het fascisme mede kunnen keren in Duitsland? 'Neen, men heeft het ermede voorbereid.

Men behoeft de rol van een Thyssen en van andere groot-kapitalisten bij het aan de macht komen van Hitler maar in ogenschouw te nemen, men behoeft de namen maar te lezen van verscheidenen der thans in Nederland geïnterneerde NSB.-ers, om te weten, dat achter de nationaal-„socialistische" beweging zeer sterke kapitaal-groepen staan, zonder wier steun de propaganda dezer beweging ook onmogelijk gevoerd zou kunnen worden op de wijze als dit thans geschiedt. En wat is hiervan het gevolg? Dat dank zij de kapitalen, waarover deze beweging beschikt, zij het minst van alle getroffen zal worden door de maatregelen, welke thans door het militair gezag tegen de „extremisten" worden genomen. Zij zal altijd nog middelen en wegen hebben om haar propaganda voort te zetten. Maar wie wel getroffen zal worden door de steeds verder gaande inperking van de vrijheid van propaganda en meningsuiting, dat is de arbeidersbeweging, welke vasthoudt aan de beginselen van het socialisme en waaraan men iedere mogelijkheid van ontwikkeling wil ontnemen.

Maar ook deze arbeidersbeweging, aldus rechtvaardigen zich de democraten, is een extremistische beweging. Inderdaad! Zij staat niet achter de regering, het zijn de extremisten van links. En de democratie keert zich tegen alle extremisten!

Maar is dit wel zo verstandig voor democraten, voor sociaal-democraten ook, die het nationaal-„socialisme" willen bestrijden? Naast Duitsland, dat ons in de strijd tegen het fascisme vele negatieve ervaringen heeft gebracht, staat een land met een positieve ervaring in de strijd tegen het nationaal-„socialisme". Dat land heet Spanje. In Spanje heeft de linkse arbeidersbeweging drie jaren stand gehouden tegen het binnenlandse èn het buitenlandse fascisme. Men moet zich eens afvragen, hoe het er in de wereld zou hebben uitgezien, indien de duitse arbeidersklasse tegen het duitse nationaal-„socialisme" eenzelfde krachtig verzet had georganiseerd als de spaanse arbeidersklasse ons van 1936 tot 1939 te zien heeft gegeven en met bewondering heeft doen vervullen. En wie waren het, die dit verzet hebben georganiseerd? Dat waren de proletarische extremisten, het. waren de anarcho-syndicalisten van de CNT.-FAI. Nooit en nergens nog was de burgerlijke democratie, waarbij de sociaal-democraten zich hebben' aangesloten, op het critieke moment een macht tegen het fascisme. Die macht [illegible] alleen gevormd door een arbeiders-klasse, bereid om de directe actie, de gewapende strijd, de onteigening van bodem en bedrijven tegen het dreigende fascisme toe te passen. Het is niet alleen een schandelijk onrecht, het is ook een levensgevaarlijke dwaasheid van de sociaal-democraten om met het woord „extremisten" in een adem de fascisten èn bijv. de syndicalisten aan te duiden, want de syndicalisten vormen juist de enige richting van de gehele europese arbeidersbeweging, die tegen het fascisme daadwerkelijk heeft gestreden. En wij stellen vast, dat de sociaal-democratie, door mede te werken aan de onderdrukking van de richting, welke de directe actie voorstaat, de enige kracht helpt vernietigen, die in staat is het fascistische gevaar te keren.

De verontschuldiging der democraten, dat men geen democratische rechten en vrijheden behoeft toe te kennen aan principiële tegenstanders van zulke rechten en vrijheden — een argument, dat ook van democratisch standpunt op zichzelf volstrekt onhoudbaar is — gaat ten opzichte van syndicalisten in het geheel niet op, want zij zijn voorstanders van de vrije meningsuiting, zelfs in tijden van revolutie. Het is immers hun overtuiging, dat een sociale revolutie haar taak niet op de juiste wijze zal kunnen volbrengen en de onvermijdelijk te rnaken fouten niet zal kunnen herstellen, zonder de- meest volledige vrijheid van meningsuiting en openlijke critiek op iedere maatregel van de revolutie. Nooit heeft onder enig' democratisch regime een zo grote vrijheid van meningsuiting geheerst voor alle richtingen en partijen als in Catalonië tijdens de spaanse burgeroorlog en revolutie toen de CNT. er de machtigste beweging was en er haar stempel drukte op de verhoudingen. Wij hebben in Spanje de politieke vrijheid der sociaal-democraten in geen enkel opzicht onderdrukt.

Wie het fascisme wil uitbannen, zo hebben wij gezegd, die moet het in zijn oorzaken aantasten, en die oorzaken liggen niet in de democratische rechten en vrijheden van het volk. Het fascisme is een methode om het kapitalisme te handhaven en bepaalde kapitalistengroepen over andere kapitalistengroepen te doen zegevieren. De strijd tussen „fascisme en democratie", nationaal en internationaal, is een strijd tussen machtige kapitalistengroepen, die beide hun toevlucht nemen tot militaire, dus dictatoriale, d.w.z. anti-democratische middelen. Precies als de fascisten gaan de „democratische" kapitalisten er steeds meer toe over, hun tegenstanders te beroven van hun democratische rechten en vrijheden. Hun tegenstanders zijn niet slechts de nationaal-„socialisten", maar ook de wezenlijke socialisten, het is ook dat deel der arbeidersbeweging, dat vasthoudt aan de socialistische beginselen, zoals zij een halve eeuw geleden door de aanhangers van alle socialistische richtingen werden voorgestaan.

Het is in de hoogste mate te betreuren, dat de sociaal-democraten het gevaar niet schijnen te beseffen van de wezenlijke ontwikkeling HPT gebeurtenissen, een ontwikkeling waarvan zij in Duitsland reeds zo'n duidelijk voorbeeld hebben gehad. Hun partij is regeringspartij. Maar zal zij dat altijd blijven? Zal zij straks niet eens buiten de regering kunnen worden gezet en tot oppositie worden gedwongen? Zij heeft thans het standpunt aanvaard, dat de aan de regering zijnde partijen het recht hebben de democratische rechten en vrijheden der anderen op te heffen. Wat zal zij moeten zeggen, indien straks andere regeringspartijen ook haar van die rechten uitschakelen? Is deze verwachting fantastisch? Het is nog niet zo heel lang geleden, dat de SDAP. en het NVV. zelf door het anti-democratische verbod van bepaalde organisaties voor ambtenaren werden getroffen!

Het is een noodlottige vergissing in de militaire persverordening uitsluitend een oorlogsmaatregel te zien en te geloven, dat de democratische rechten en vrijheden na de oorlog automatisch zullen worden hersteld. Deze persverordening is slechts een schakel in de keten van anti-democratische maatregelen, welke de een na de ander in Nederland zijn getroffen en waarmede in 1933 een aanvang werd gemaakt. Toen reeds werd voor honderdduizenden Nederlanders voor allen in overheidsdienst — de vrijheid van drukpers, vergadering en vereniging te niet gedaan. Wij hebben er zeven jaar lang voor gewaarschuwd, dat deze ontwikkeling zou voortschrijden, indien de nederlandse arbeidersklasse niet bij machte zou blijken, er een principiële strijd tegen te voeren. Wij hebben het voorbeeld van Duitsland voor ogen. Daar was lang vóór 1933 het verbieden van arbeidersbladen aan de orde van de dag. Daar werd Der Syndikalist voor drie maanden verboden, toen dit blad geschreven had, dat precies als in de dagen van de Kapp-putsch de algemene werkstaking het enige middel zou zijn om het duitse nationaal-„socialisme" te breken. Wie zou, in het aangezicht der feiten, deze waarheid thans kunnen bestrijden? Toch werd het blad deswege verboden. Later volgden communistische bladen, toen de socialistische pers, ten slotte de katholieke bladen, totdat eindelijk de gehele pers door de totalitaire staat werd gelijkgeschakeld.

Het proces van de ondergang der burgerlijke democratie is in alle landen van Europa sedert jaren gaande. In Nederland vindt dit proces zijn uitdrukking in de sedert 1933 en 1934 genomen maatregelen. De jongste persverordening is er een van. Zij is geen tijdelijke maatregel, uitsluitend ter verdediging van het grondgebied tegen een eventuele buitenlandse vijand en tegen binnenlandse verraders, die hem zouden willen steunen. Zij is een ondergangsverschijnsel van het bestaande democratisch-kapitalistische stelsel. En een arbeidersbeweging, welke zich met dit stelsel heeft verbonden, is gedoemd in die ondergang te delen.

ÉÉN MEI

J) 1886. Amerikaanse arbeiders besluiten tegen 1 Mei een grote staking te organiseren ter verovering van de 8-urendag. Op 3 Mei doodt de politie te Chicago verscheidene mannen, vrouwen en kinderen. Op de Hooimarkt, waar de arbeiders op 4 Mei protesteren, gooit een onbekende een bom. Op 11 November

1887 worden deswege vier onschuldigen opgehangen: de martelaren van Chicago.

1889. Het internationale socialistencongres te Parijs besluit dat op l Mei 1890 de arbeiders van Europa en Amerika in het openbaar zullen optreden ten gunste van de 8-urendag.

1890. Te Leeuwarden demonstreren 12000 friese arbeiders. Er zijn troepen gerequireerd, evenals te Amsterdam. In Den Haag worden tientallen betogers gewond. In Londen betogen 300.000 arbeiders, vergezeld door 4000 politieagenten, waaronder 200 te paard. In Parijs worden 100 betogers gewond.

1891. Het internationale socialistencongres te Brussel stelt de 1-Meidag in het teken van de economische klassenstrijd. het zal een dag zijn van staking. Le Temps noemt de 1 Mei een bedreiging, een ramp.

1893. Het internationale socialistencongres van Zürich besluit, dat de l Mei de demonstratie zal zijn van de vaste wil der arbeiders om door een sociale revolutie de klasse-tegenstellingen te niet te doen en de grondslag te leggen voor internationale vrede.

Jaar na jaar demonstreren de arbeiders, vreest de bourgeoisie en mobiliseren de ministers van oorlog. In 1906 zijn te Parijs, waar 200.000 arbeiders staken, 60.000 soldaten in de kazernes gepropt.

In 1940 mobiliseren de ministers van oorlog geen troepen meer tegen l Mei. Zij prepareren een rede. Zij zijn de sprekers op de 1-Meivergaderingen.

In het nationaal-„socialistische" Duitsland spoort minister Rudolf Hess in de fabrieken van Krupp de arbeiders tot „durchhalten" aan.

In het bolsjewistische Rusland zingt opperbevelhebber Worosjilof te Moskou de roem van het rode leger in de heldhaftige strijd tegen het overmachtige Finland en in het veroverde Lemberg marcheren 350.000 bevrijde arbeiders in de Meistoet.

In het democratische Frankrijk spoort minister-president Reynaud de arbeiders aan stand te houden jusq'au bout.
In het democratische België wekt minister Spaak de arbeiders op, offers te brengen terwille van het vaderland en de neutraliteit.

In het democratische Zweden houden de sociaal-democraten tezamen met conservatieven en liberalen een nationalistische betoging. Woordvoerders zijn de socialistische minister-president Hansson, de conservatieve minister van onderwijs Bagge en de liberale minister van oorlog Sköld.

In Den Haag spreekt senator mr. Mendels, en onder zijn gehoor zit Z. Exc. Albarda.

In Amsterdam spreekt een majoor van de burgerwacht, senator Vorrink, en onder zijn gehoor zit Z. Exc. Van den Tempel.

Geen verslagen in de kranten: de SDAP., regeringspartij, mocht alleen in besloten kring vergaderen. Als zij het volgend jaar, naar het zweedse voorbeeld, naast Exc. Albarda, Exc. Colijn en Exc. Dijxhoorn laat spreken, mag het misschien weer in het openbaar.

Het staatsgeloof der „marxisten" heeft ons heerlijk ver gebracht!

CORRESPONDENTIE

Aan verschillende inzenders. Door overvloed van kopij moesten enige bijdragen, evenals het verslag van de congresdiscussie over de CAO. tot volgende week blijven staan.

HET TIENDE NSV.-CONGRES

GEHOUDEN OP 6 EN 7 APRIL 1940 TE AMSTERDAM

Transport Rotterdam:

6. Het congres besluit een NSV.-Jeugdfonds te stichten, waaraan door alle leden een cent per week wordt bijgedragen.

Toelichting: Door dit fonds kunnen jaarlijks circa 150 kinderen van leden van het NSV. gedurende een volle week naar buiten worden gezonden, waardoor twee belangrijke voordelen worden bereikt. Ten eerste zal een dergelijk fonds een bindmiddel zijn voor onze beweging en meer saamhorigheid brengen. Ten tweede zal het op dergelijke wijze bijeenbrengen van kinderen van onze leden ertoe bijdragen, dat onze mogelijkheden ten opzichte van het organiseren van de jeugd worden vergroot. Voor verdere inlichtingen menen wij te mogen verwijzen naar hetgeen door het Federatiebestuur van Transport d.d. 4 Februari 1939 aan het NSV.-bestuur en aan de bij het NSV. aangesloten federaties werd voorgesteld.

Vonk (Penningmeester) ontraadt dit voorstel, daar het NSV. zelf een jeugdorganisatie heeft, die bij aanneming ervan, er schade door zou kunnen lijden.

Transport Rotterdam merkt op, dat een vaste bijdrage van *f* 15.— per week een grote steun zou betekenen voor het jeugdwerk en dat de belangstelling der leden van het NSV. door aanneming van dit voorstel kan worden opgevoerd. Bovendien heeft men bij kampen enz. het voordeel, dat een groot aantal kinderen in dat geval aan de kampen zal deelnemen, waarvan men weet, dat de ouders 'met het NSV. sympathiseren. Slechts een zeer klein percentage van de kinderen der OJP. zijn kinderen van leden van het NSV. De contributieverhoging moge een bezwaar zijn, de leden krijgen er iets voor terug, en de propaganda voor het NSV. wordt erdoor gediend.

Metaal Amsterdam sluit zich hierbij aan. Bovendien bestaat de mogelijkheid, dat door uitbreiding van de mogelijkheden der jeugdbeweging ook de ouderen wat meer belangstelling krijgen voor het NSV. zelf, waardoor ook het contact tussen de verschillende delen van het NSV. wat inniger kan worden.

Metaal L.F. is principieel voor dit voorstel, maar acht contributieverhoging onmogelijk. De Transport-afd., die het voorstel heeft gedaan, is niet in staat de bijdrage voor het FIS. te betalen, de prijsverhoging van De Syndicalist heeft grote 'moeite gekost. Op grond van deze bezwaren moet spreker zich er tegen verklaren.

SAS. Amsterdam ziet in dit voorstel een bevoorrechting van kinderen van leden tegenover de leden der OJP. Deze leeft hoofdzakelijk van giften en gaven der diverse organisaties, welke grote kans lopen in het gedrang te raken als dit voorstel wordt aangenomen. Het geringe aantal kinderen van de OJP., wier ouders lid zijn van het NSV., is een reden te meer om de NSV.-leden voor het jeugdwerk te interesseren.

Transport Amsterdam staat sympathiek tegenover dit voorstel, maar zal tegenstemmen, omdat het, gezien de algemene financiële toestand, van aanneming grote moeilijkheden verwacht.

Bouwvak Amsterdam is eveneens om financiële redenen tegen het voorstel, dat bovendien rechtstreeks tegen de belangen van de OJP. ingaat.

Metaal Enschede merkt op, dat het niet de taak is van het NSV. kinderen naar buiten te sturen. Spreker had ook altijd gemeend, dat de bezoekers der kinderkampen bijna uitsluit[illegible] leren van NSV.-ers waren. Nu dat 'niet het geval blijkt, is hij tegen dit voorstel, dat bij vele ouders een gemakzuchtige houding zal kweken.

Transport Den Haag vreest bij aanneming van dit voorstel ernstige schade in de vrijwillige bijdragen, waarop de OJP. voor een groot deel is aangewezen. In verschillende plaatsen wordt bovendien een spaarsysteem georganiseerd om de kinderen naar buiten te sturen. Neemt men dit voorstel aan, dan zullen de NSV.-ers zeggen: wij sparen niet mee, want we hebben de kans dat de kinderen voor niets mee kunnen.

Vonk (Penningmeester) wijst er op, dat de kampeerweek het hoogtepunt is van het jeugdwerk. Daarvoor heeft men veel over. Bestaat nu de mogelijkheid, dat de kinderen gratis meegaan, dan vervalt de drang om zich hiervoor offers te getroosten. Intussen blijkt er wel iets aan de verhoudingen in het NSV. te haperen, waar meer kinderen van niet-leden dan van leden in de OJP. zitten. Dit is wel aanleiding om eens met de ouders-leden, die hun kinderen niet sturen, in contact te treden. Instelling van een jeugdfonds, zoals hier is voorgesteld, acht spreker ondermijning van de OJP.

Transport Rotterdam heeft geenszins de OJP. in de wielen willen rijden met dit voorstel, maar haar integendeel ruggesteun willen verlenen. Contact met de ouders bestaat: geregeld worden oudersvergaderingen belegd, waar propaganda voor het NSV. wordt gemaakt, uitvoeringen vinden plaats, enz. Maar de jeugdbeweging heeft behoefte aan morele en financiële steun. Een basis van *f* 7.50 per jaar zou de OJP. aanmerkelijk verlichten, en wellicht wordt bij de ouders der gratis uitgezonden kinderen belangstelling voor het jeugdwerk gewekt.

Met 2 stemmen voor wordt het voorstel verworpen.

Bouwvak Haarlem, GSV. Haarlem, Metaal Haarlem en Transport Haarlem:

8. Het congres draagt het NSV.-bestuur op, te bevorderen, dat de verslagen van de penningmeester van het NSV. en van de administrateur van De Syndicalist in het bezit der afdelingen zijn vóór deze voorstellen voor het eerstvolgend congres moeten indienen.

Vonk (Penningmeester) zegt, dat de verslagen niet eerder konden verschijnen dan eind Februari, begin Maart. Wil men eerst nadat de verslagen in het bezit der afdelingen zijn beginnen met voorstellen op te vragen, dan kan men practisch pas in September congresseren, wat weer ten gevolge heeft dat de verslagen dan een goed half jaar oud zijn.

SAS. Haarlem vraagt of het niet mogelijk is een kort gestencild overzicht aan de afdelingen te sturen, zodat men bij eventuele congresvoorstellen met de financiële toestand bekend is.

Vonk (Penningmeester) wijst er op, dat ook een beknopt overzicht niet voor einde Februari gezonden kan worden.

Het voorstel wordt ingetrokken.

KADERRAPPORT

Wiegman (Kadercommissie) merkt op, dat er uit het land geen reactie op het Kaderrapport is gekomen, terwijl ook geen voorstellen zijn ingediend. Hij spreekt de hoop uit, dat uit de discussies op dit congres alsnog de richtlijnen naar voren zullen komen, waarlangs men het kaderwerk ter hand genomen wenst te zien.

SAS. Amsterdam is van mening, dat alles wat in het rapport staat, voor honderd procent moest worden uitgevoerd. Hoewel men evenwel telkens weer de behoefte aan kadervorming onder woorden heeft gebracht, zijn pogingen in die richting steeds afgestuit op gebrek aan animo en aan krachten. Een cursus in nederlandse taal en in esperanto, door SAS. Amsterdam georganiseerd, konden wegens gebrek aan belangstelling niet doorgaan. Op grond van deze overwegingen voelt SAS. Amsterdam wel iets voor een informatie-bulletin, waarin dan tevens richtlijnen kunnen worden gegeven, zoals spreker het bij het punt Beleid Bestuur heeft uiteengezet.

SAS. Wormerveer is van mening, dat dit rapport de grondslag kan vormen voor de toekomstige ontwikkeling van het NSV. Wel zou men wensen, dat in het voorgestelde informatie-bulletin in de eerste plaats een economische rubriek werd opgenomen, waarin speciaal het marxisme onder de loupe wordt genomen. De techniek heeft in het maatschappelijk leven veranderingen te weeg gebracht, die de arbeiders lang niet doorzien en beheersen. Voor het verwijzen naar andere, reeds bestaande cursussen voelt spreker niet. Zo mogelijk moet het NSV. het ontwikkelingswerk in eigen handen houden, daar ook het contact tussen cursisten en leiders van het grootste belang is.

SAS. Haarlem wijst op het geringe animo voor cursus- en huishoudelijke vergaderingen, en raadt de leden aan, voor zelfontwikkeling zoveel mogelijk gebruik te maken van openbare instellingen.

Metaal Amsterdam acht het de taak van het NSV.-bestuur uit het Kaderrapport die dingen nader uit te werken, die practisch uitvoerbaar zijn.

Kleding Den Haag heeft grote waardering voor dit rapport.

GSV. Haarlem acht het niet van belang ontbloot, als ook maar weinigen bij voorbeeld een cursus nederlandse taal volgen. Men krijgt daardoor misschien een paar functionnarissen. Ook voor een informatie-bulletin, waarin de binnen- en buitenlandse politiek kunnen worden behandeld, voelt spreker veel -- deze vraagstukken kunnen dan in onderlinge discussies nader worden besproken, waardoor misschien enkelen zich opgewekt voelen zelf eens een inleiding te houden.

Metaal Rotterdam herinnert aan het lot van Grondslagen, dat moest worden opgeheven door gebrek aan belangstelling, en vreest voor het thans voorgestelde informatiebulletin hetzelfde. Juister lijkt het spreker, een brochure uit te geven, waarin een of ander probleem wordt besproken, zodat in de afdelingen zelf mensen de moed krijgen, eens over de dingen in eigen kring te spreken. De grote sterren hebben hun werk wel, de leden zullen moeten leren, een deel van dat werk voor hun rekening te nemen.

Metaal Amsterdam deelt mede, dat het Kaderrapport in deze organisatie niet in de huishoudelijke vergadering is behandeld.

Wiegman (Kadercommissie) is dankbaar voor de gemaakte opmerkingen. De vergelijking van het voorgestelde informatie-bulletin met Grondslagen gaat niet op. Grondslagen was een wetenschappelijk orgaan. Daarvoor bestaat uiteraard slechts bij weinigen belangstelling. Wel zullen dezelfde onderwerpen als in Grondslagen ook in het informatie-bulletin moeten worden behandeld, maar meer op docerende wijze, terwijl men het bulletin eventueel ook voor een discussie kan gebruiken.

Op voorstel van de Voorzitter wordt besloten het rapport in handen te stellen van het nieuwe NSV.-bestuur, opdat dit de uitvoering ervan ter hand neemt voor zover dit maar enigszins mogelijk is.

17. Vaststelling van de plaats, waar het volgende congres zal worden gehouden.

Besloten wordt het volgende congres we[illegible]sterdam te doen plaats vinden.

RONDVRAAG

NAGEKOMEN VOORSTEL SAS. DEN HAAG:

Het congres besluite tot de uitgave van een kalender, aangezien door de libertaire beweging in het geheel geen kalender wordt uitgegeven.

SAS. Den Haag merkt op, dat de FAN.-kalender geen verlies heeft opgeleverd. Bovendien is het van grote propagandistische betekenis als men zo'n kalender in zijn huiskamer ophangt. De prijs zou f 0.25 kunnen bedragen.

Besloten wordt, het bestuur van het NSV. op te dragen tot de uitgave over te gaan.

Kleding Groningen protesteert tegen twee onjuistheden in het officiële verslag van PAS. Groningen, waarin staat, dat de Kleermakers zich hebben afgescheiden van genoemd PAS. zonder dit PAS. daarvan ooit officieel in kennis gesteld te hebben, en voorts, dat de Kleermakers geen contributie voor het PAS. wilden betalen. Inzake de contributie is door de kleermakers een regeling voorgesteld, waarop men niet wenste in te gaan. In November 1938 zijn de kleermakers uit het PAS. gegaan, over 1938 is *f* 100.60 contributie betaald, in 1940 nog eens *f* 25.— achterstallige contributie voor nieuwe leden afgelost.

PAS. Groningen verklaart nooit een officiële opzegging van het lidmaatschap der kleermakers te hebben ontvangen. Op een vraag van het SAS., of men de achterstallige contributie wilde voldoen, is nooit een antwoord binnengekomen.

SAS, Groningen en Kleding Groningen voeren nog enige keren het woord, waarna de Voorzitter er op wijst, dat deze zaak niet door het congres kan worden behandeld. Krachtens het zoeven genomen besluit is dit de taak van het NSV.-bestuur.

Metaal Amsterdam verzoekt aan de organisaties niet méér referendumbiljetten te sturen dan zij leden tellen.

De Jong (Secretaris) zegt dat volgens het reglement 3 pct. méér gezonden moet worden. Daaraan zal worden vastgehouden, maar misschien zijn er vroeger wel eens te veel gezonden.

SAS. Hengelo dringt er bij GSV. Amsterdam en GSV. L. F. krachtig op aan, de zaak met J. R. zó te regelen, dat deze weer tot het NSV. kan toetreden.

Het congres kan zich hiermede verenigen.

Transport Amsterdam herinnert er aan, dat op vorige congressen de wenselijkheid is uitgesproken om de sprekers voor Meivergaderingen te distribueren. Zou men, mede in de geest van het Kaderrapport, hiermede niet dit jaar reeds een begin maken?

Albert de Jong wijst er op, dat niet één organisatie zich met een verzoek om een spreker tot het NSV.-bestuur heeft gewend.

Transport Amsterdam stelt voor, een sprekerslijst op te maken, waaruit de organisaties aan het NSV.-bestuur kunnen opgeven, wie zij bij voorkeur wensen.

Wiegman (Secretaris) stelt voor, drie maanden voor de tijd een sprekerslijst te publiceren en de afdelingen te vragen welke spreker zij prefereren. De uitnodigingen moeten dan evenwel over het bestuur lopen en niet rechtstreeks aan de sprekers worden gericht.

SAS. Haarlem merkt op, dat dan de afdelingen maar moeten accepteren, wie ze krijgen, wat niet gewenst is. Beter lijkt het spreker de afdelingen vrij te laten, doch een sprekerslijst te publiceren.

Vonk stelt voor, de oude toestand te handhaven, een sprekerslijst te publiceren en de afdelingen zelf een spreker te laten zoeken, die vrij is.

Transport Amsterdam wijst er op, dat men soms niet-leden van het NSV., die niet op syndicalistisch standpunt stonden, heeft uitgenodigd, terwijl er nog sprekers van het NSV. vrij waren. Ook de jongere sprekers moeten eens gevraagd worden.

Hiermede kan het congres zich verenigen.

Nadat inleiding en discussie over de collectieve arbeidscontracten hebben plaats gehad, waarover later afzonderlijk verslag zal worden uitgebracht, leest de Voorzitter de volgende resoluties voor:

Het congres van het Nederlands Syndicalistisch Vakverbond, op 6 en 7 April 1940 te Amsterdam,
protesteert tegen het feit, dat dit Vakverbond in de hoofdstad van het land zijn congressen niet meer in het openbaar kan houden en dat de politie het recht neemt de mandaatkaart[illegible] congresbezoekers te controleren.
Deze maatregelen, welke niet gelden voor de kerken en voor de meeste andere organisaties, plaatsen bepaalde Nederlanders en bepaalde organisaties buiten de wet en zijn mitsdien een aanfluiting van de democratie.
Het overleveren van bepaalde organisaties aan de willekeurige beslissingen van het uitvoerend gezag verlaagt het „democratische" Nederland tot het peil van een achterlijke Balkan-staat.

Het congres van het Nederlands Syndicalistisch Vakverbond, op 6 en 7 April te Amsterdam,
protesteert dat in een tijd, waarin het militarisme dagelijks slachtoffers maakt, millioenen naar het leven staat en Europa te gronde dreigt te richten,
de straffen der dienstweigeraars zijn opgedreven,
en anti-militaristen, zoals o.a. de dames Nauta en Burgerjon, in voorarrest worden gehouden, ofschoon volstrekt niet vaststaat, dat zij de wet hebben overtreden.

SLUITING

De Voorzitter richt nu een woord van dank tot de afgetreden bestuursleden voor het werk door hen in het belang van het NSV. verricht. Met de opwekking om op krachtige wijze en in kameraadschappelijke geest voort te werken voor onze beginselen en onze organisatie, sluit hij te ongeveer half zes het congres.

IS DE TEGENWOORDIGE WERELD-OORLOG NIETS MEER DAN EEN „KAPITALISTISCHE" OORLOG ?

OF IS HET EEN STRIJD OM DE WERELDHEERSCHAPPIJ - MÉT OF ZONDER KAPITALISME - EN BETREFT DIE OORLOG ONS ALLEN ?

(DISCUSSIE)

Toen de Bourbons na de val van Napoleon in Frankrijk terugkwamen, kwam bij de bevolking van dit land het gevleugelde gezegde in omloop: **„Ils n'ont rien appris, ni rien oublié"!** Ze hebben niets geleerd en niets vergeten! Hoe dikwijls heb ik in de laatste maanden, en vooral sedert het uitbreken van de nieuwe wereldoorlog aan ditzelfde gezegde gedacht, als ik zovelen van onze kameraden, in ons land als elders, hoorde beweren, dat deze oorlog een „kapitalistische" oorlog zou zijn, een oorlog, die ons, revolutionnaire socialisten en syndicalisten niet aangaat. Hebben deze kameraden dan niets geleerd door de oorlog van 1914—1918? Duitsland streeft naar de wereldheerschappij, zoals Octavianus en Antonius in het oude Romeinse rijk; zoals Karel V streed met Frans I van Frankrijk; zoals Napoleon streed met Engeland. En dat zou alléén een „kapitalistische" oorlog zijn? Al de vrijheden, door vroegere revoluties verkregen, staan voor ons op het spel: vrijheid van drukpers — toch al reeds beknot gedurende de oorlog -- vrijheid van vereniging en vergadering. Onze eigen vakverenigingen, onze politieke partijen en anarchistische groepen lopen gevaar, onder de dictatuur te worden „gleichgeschaltet", zoals het in Hitler-Duitsland heet. Wij zouden tot op het niveau van vóór de grote Franse Revolutie kunnen worden teruggeworpen, zoals dit thans het geval is voor de bevolkingen van Duitsland, Italië en Rusland. En die oorlog zou ons revolutionnairen niet aangaan, zou onze „kouwe kleren" niet raken?
Och, kameraden, laten we toch met het gebruik van grote woorden als „kapitalisme" en „proletariaat", voorzichtig zijn!

Het zijn abstracties uit de oude doos van Karl Marx en de marxisten. Marx wist kapitalisme en proletariaat voor te stellen als levende wezens, die elkaar bevechten; en in zijn tijd leek het er wel een weinig op, alsof een éénvormig kapitalisme tegenover een éénvormig proletariaat stond.

Maar in onze dagen bestaat er in de moderne landen géén éénvormig kapitalisme meer, maar bestaan er wel zeer verschillende lagen van kapitalistische ondernemers, waarbij de ene laag dikwijls lijnrecht tegenovergestelde belangen heeft aan een andere laag. Zó ook bestaat er geen éénvormig proletariaat meer. De werkloze op leeftijd, die des nachts ergens een schuilplaats vindt op een bank, of in een ton achter het Centraal Station te Amsterdam, staat verder af van de onderwijzer, de spoorweg- of postbeambte, de ambtenaar aan een ministerie, dan deze laatsten verwijderd staan van de aristocraat. Ze hebben een vaste betrekking, met vacantie, weduwen- en wezenpensioen; voor hèn behoeft de maatschappij niet te worden omgekeerd in haar grondslagen, want ook in een socialistische maatschappij blijft hun toestand in de grond onveranderd.

Medezeggingschap in de directie is de enige socialistische eis, die ze kunnen stellen. Maar voor de arbeiders in zo menige industrie, juist als voor de werklozen, moet het privaateigendom worden aangetast en de grondslagen van het sociale leven worden omgewerkt.
De kameraden, die zo gemakkelijk de tegenwoordige wereldoorlog een „kapitalistische" oorlog noemen, vertellen ons van de winsten, die kapitalistische ondernemers tijdens een oorlog kunnen maken. Daar zijn er zeker, met wie dit het geval is, ondanks het feit, dat ze in Frankrijk en Engeland heel wat scherper worden gecontroleerd in hun winstbejag en zwaar getaxeerd; ondanks ook, dat na de oorlog, als hun industrieën moeten worden omgewerkt, voor velen hunner het ogenblik zal zijn gekomen, dat ze volkomen kunnen worden geruïneerd. In de zogenaamd „totalitaire" landen — Duitsland, Italië, Rusland -- staan de kapitalisten geheel onder staatscontrole. Fritz Thyssen is er niet voor niets tussenuit getrokken.
Maar laat ik een andere vraag stellen: In Frankrijk maakt een bedreven werkman in de oorlogsindustrieën van 100 tot (uitzonderingswijze) 150 francs **per dag,** een buitengewoon hoog loon, vergeleken bij de kosten van het levensonderhoud. Heb ik het recht, daarom deze oorlog een **arbeidersoorlog** te noemen? Ik heb de uitdrukking reeds gehoord uit de mond van tegenstanders onzer beweging. Neen, zal elkeen mij toeroepen, want 90 pct. van de industrie-arbeiders en de boeren kampen met honger en ellende, juist tengevolge van de oorlog. En gelooft men dan niet, dat 90 pct. van de klein-, midden- en grootkapitalisten in deze oorlog de ruïne tegemoet gaan?
In 1914, bij de oorlogsverklaring, maakte de directeur van de Hamburg-Amerikalijn, Ballin, een eind aan zijn leven. Hij voorzag de blokkering der duitse havens. En de slag, die daarmede de onderneming zou treffen, aan welker hoofd hij stond. Gelooft men, dat het thans anders is gesteld met handel en scheepvaart in Duitsland? En hoe staat het met de nederlandse scheepvaart?
In de nederlandse syndicalistische pers -- De Arbeid en De Syndicalist — las ik, als elders, treffende voorbeelden van de ongelooflijke kosten, die met het afvuren der kanonnen van een groot slagschip, het uitwerpen van een enkele torpedo, of een onderzeese mijn gepaard gaan. Is er werkelijk één onzer kameraden, die in gemoede meent, dat **de** kapitalisten in hun meerderheid zijde spinnen bij de verwoesting van goederen, die een moderne oorlog brengt?
Gedurende de eerste maanden van deze oorlog, evenals in 1914, waren honderden en duizenden van ateliers en winkels te Parijs en de Banlieue[1]) gesloten, deels „pour cause de mobilisation", deels wegens stilstand van elk bedrijf. Op het ogenblik, dat ik dit artikel schrijf, is de toestand verbeterd, zeker! Maar ik woon, te Plessi-Robinson, in een stil gedeele der Banlieue; en wanneer ik de straat insla die naar het postkantoor leidt, een straat aan de ene zijde slechts 'met huizen bezet, dan ga ik eerst langs een fabriek van onderdelen voor draadloze telegrafie. [illegible] een achttal [illegible]len in gang, maar sinds de oorlog gesloten.
De „kapitalisten", vreemdelingen, schijnen geïnterneerd te zijn. Men voorspelt thans hun spoedige terugkomst; maar hun „winst" is voor het afgelopen jaar en het thans lopende naar de duivel. Naast de fabriek in kwestie ligt een apotheek, gesloten „wegens mobilisatie", en daarneven een slachterswinkel, waar een gedrukt formulier dezelfde oorzaak van sluiting aangeeft. Klein- en middenstandskapitaal worstelen in die omgeving tegen de ruïne!
Voor een paar weken las ik in een nederlands arbeidersblad artikelen van een agronoom, waaruit mij bleek, dat in Nederland een groot deel der landbouwers werken voor de mestvaalt. Hetzelfde schijnt het geval te zijn voor de industriëlen in de bollencultuur -- tulpen en hyacinthen — waar het toch duidelijk „kapitalistische" en zelfs groot-kapitalistische ondernemingen geldt.
En nu is ons land nog niet direct in de oorlog betrokken; maar in Frankrijk zijn er gehele landstreken, waar in September zo goed als alle paarden, tegelijk met alle tractors zijn gerequireerd. Wat moet er onder zulke omstandigheden — daar toch de mannen in de kracht van hun leven zijn gemobiliseerd — terecht komen van de landbouw, hoofdzakelijk gedreven door vrouwen en kinderen? De franse regering heeft enigszins willen tegemoet komen aan de ellendige toestand door aan de soldaten uit het landbouwbedrijf verlofdagen — „permissions" - toe te staan tijdens de periode van het zaaien. Maar die maatregelen zijn niet voldoende om overal geleden schade goed te maken, zomin in de kapitalistisch gedreven bedrijven, als onder de kleinboeren en landbouwarbeiders.
Ik heb meer dan veertig jaren lang speciaal-studies in economische vraagstukken achter de rug en wil, daarop steunende, mijn nederlandse kameraden de navolgende stelling ter overweging geven:

De overgrote meerderheid van de kapitalisten, evenals de overgrote meerderheid van de landbouw- en industrie-arbeiders, kan het alléén goed gaan in tijden van onmiddellijk voor de welvaart nuttige productie, maar niet in tijden van oorlog en verwoesting.

Gaarne zag ik een discussie over deze stelling tegemoet, maar moet dan bij voorbaat verzoeken, dat wij beiderzijds ons onthouden van het gebruik van al te vage algemeenheden, van abstracties, die niet aan het werkelijke leven beantwoorden, maar als abstracties moeten worden behandeld.

Parijs, 1 Mei 1940. **CHRISTIAAN CORNELISSEN**

[1]) de buitenwijken.

FDN.-GEDENKSCHRIFTEN

Naar in een toegezonden circulaire wordt medegedeeld, heeft een groep arbeiders zich tot taak gesteld een herdruk van Domela Nieuwenhuis' Gedenkschriften tegen de lage prijs van *f* 1.25 uit te geven. De vorige uitgaven kostten resp. *f* 7.50 en *f* 4.50. Hiervoor trachten zij een fonds van *f* 1000.— bijeen te krijgen. Men wordt opgewekt zijn bijdragen voor dit fonds te zenden aan Johan Westerbeek, Gerard Keilerstraat 64, Den Haag.

GROEIENDE ONTEVREDENHEID IN DE WERKVERSCHAFFINGEN

Enschedé, 6 Mei. Hedenmorgen is hier een staking uitgebroken in de werkverschaffing, omvattende ongeveer 1000 man. Tot heden vertrok men hier des morgens om kwart voor 6, zodat men om 7 uur op het werk was en werd het werk beëindigd om 5 uur, waardoor vele mensen niet eerder thuis waren dan half 7. Men was dus ongeveer dertien uur van huis en kreeg hiervoor betaald negen uur per dag. De eis, waarover reeds een paar weken onderhandeld wordt, is, dat men in de toekomst niet meer om kwart voor 6, doch om 7 uur vertrekken zou en het werk zodanig beëindigd zou worden, dat men om half 6 weer in de stad kon zijn en dat men dan ook negen uur betaald zou krijgen. De onderhandelingen met de bevoegde instanties leverden geen resultaat op, met het gevolg dat hedenmorgen van de 1200 a 1300 man, die in de werkverschaffing te werk gesteld zijn, er hoogstens 150 aan het werk gegaan zijn, of beter gezegd, om kwart voor 6 vertrokken zijn, terwijl de afspraak was niet vóór 7 uur te vertrekken. Zij, die niet om kwart voor 6 vertrokken, kregen geen gelegenheid meer om te vertrekken, zodat zij als stakers beschouwd worden. Dit zijn, zoals bovenvermeld, ongeveer 1000 man. Wij hopen, dat deze spontane actie, waarin, volgens een circulaire die onder de werkers uitgegeven is, geen vakorganisatie of politieke groepering iets te zeggen zal hebben, tot een goed resultaat moge leiden. **Corr.**

Volgens de kranten van 7 Mei omvat deze staking enige duizenden tewerkgestelden uit verschillende plaatsen in Twente, en wordt voor de stakers weinig succes verwacht, daar de organisaties er niet achter staan. Wij hopen, dat de arbeiders de kracht zullen vinden, om tegen de wil van de organisaties toch de strijd door te zetten en tot een goed einde te brengen.

Het ochtendblad van 8 Mei meldt, dat Z. Exc. minister kameraad J. van den Tempel heeft gedecreteerd: Aan het werk of uit de steun! Goed zo, op deze wijze leren de arbeiders hun leiders kennen.

Drentse werkverschaffing. In de kampen Ruinen, Echten en Hogeveen ontstond vorige week grote ontevredenheid over de plotselinge intrekking van het verlof om elk weekeind (van Vrijdag tot Maandag) naar huis te gaan. Voortaan zou dit alleen om de veertien dagen toegestaan worden. Tussen de verschillende kampen is direct contact gezocht. Het optreden der arbeiders had tot gevolg, dat de Amsterdammers, enige honderden man, naar huis werden gestuurd. Deze mogen een week stempelen, om daarna opnieuw te worden uitgezonden. Waarheen is nog niet bekend.

Amersfoort en omgeving. Ook uit de verschillende werken in deze omgeving bereiken ons de laatste weken vele klachten over de daar heersende toestanden en de tarieven. Enkele arbeiders op een bepaald werk, die de moed hadden hun kameraden op de misstanden te wijzen, werden geschorst en later aan het slechtst betaalde werk gezet. Er moet inderdaad zeer veel veranderd worden aan de voorwaarden, waaronder gewerkt wordt.

De arbeiders hebben het zelf in handen.

DE CONTRACT-ACTIE
IN DE SIGAREN-INDUSTRIE

Reeds enige tijd is in de sigarenindustrie een actie gaande, voortvloeiende uit de opzegging tegen 1 Mei van de landelijke overeenkomst, door de vier samenwerkende werkliedenorganisaties.

Reeds zijn er een viertal conferenties gehouden, waarbij steeds weer bleek de onwilligheid der patroonsorganisatie om iets te verbeteren in de toestand der tabakbewerkers en deze in de collectieve overeenkomst vast te leggen. Er waren door de samenwerkende werkliedenorganisaties een aantal eisen, of verzoeken, ingediend, doch er is steeds door de patroons gewezen op het feit, dat de tijdsomstandigheden zo slecht waren.

De laatste conferentie op 26 April moesten er spijkers met koppen geslagen worden, doch daarvan is niets terecht gekomen.

In deze conferentie is door de patroonsorganisatie medegedeeld, dat er niets van de verlangens der werkliedenorganisatieszouwordeningewilligd,uitgezonderd de zogenaamde garantieloonregeling. „De Sigarenmaker", [illegible] de [illegible] Eenige bond, is over de houding van de [illegible] ns zeer slecht te spreken. De voorzitter van de werkiiedencombinatie, J. v. d. Weijden, heeft in de conferentie zijn verontwaardiging uitgesproken over het feit, dat de patroons het op hun kar durfden te laden om op deze manier de arbeidersbelangen buiten het geding te houden. Hij wees er op, dat de zozeer gepropageerde samenwerking tussen patroons- en werkliedenorganisaties met deze houding zeker niet gediend zou zijn.

Geklaagd wordt er verder, dat dit niets hielp. De patroons rekenen er zeker op, dat het toch niet op een staking uit zal lopen. De patroons weten, dat de vertegenwoordigers der werkliedenorganisaties een dusdanige mate van verantwoordelijkheidsgevoel bezitten, dat zij inderdaad -- in deze tijd -- niet overgaan tot het proclameren van een staking, tenzij uiterste noodzaak hen daartoe brengt.

Waar dit nu reeds geschreven wordt, komt het ons voor, dat deze actie voor de tabakbewerkers geen grote verbeteringen zal brengen. Zolang er in de vakbladen wordt geschreven, dat de houding van de patroons een verbitterde stemming heeft gewekt onder de **vertegenwoordigers der werkliedenorganisaties,** is er voor de patroons niets te vrezen. Onder de tabakbewerkers zelf is er schijnbaar geen verbittering, doch wij weten maar al te goed dat dit maar schijnbaar is. Verbittering is er genoeg aanwezig, doch de tabakbewerkers zijn zo gewend geworden aan het aan de leiband lopen, dat er van enige uiting hunner gevoelens niets bekend wordt. Waar is de [illegible] zen dat de tabakbewerkers zelf [illegible] ing kwamen? Zelfdoen is er niet meer bij, is uit de boze. Geen der organisaties propageert meer het zelfdoen. Dit zal toch weer moeten gebeuren. Het is te hopen, dat eenmaal de tijd weer aanbreekt, dat de tabakbewerkers zelf hun eigen lot in handen durven te nemen, want dit voorspellen wij de tabakbewerkers: van deze actie komt niets terecht, d.w.z. verbeteringen zullen er niet komen, tenzij gij zelf alsnog de actie ter hand neemt.

Hopen wij daarop, het is nog niet te laat.

ADEM DES DOODS

De adem des doods waait over de wereld en niemand wil schuldig zijn aan deze vloek. En wij, als arbeidersmensen, die niet mee doen in de grote wereld, en als ongeletterden, als ongestudeerden, als niet-intellectuelen beneden op de ranglijst staan, tellen gewoonweg niet mee in de beschavingscentra. Het heet altijd, dat de deugdzamen de toon aangeven en voor afval en ondeugd waken. Maar wij, de ondeugdzamen, wij staan versteld in deze dagen over de leugens, die door staatsambtenaren en de burgerpers verspreid worden. Leugens als koeien, die een kind zouden doen blozen. En dat wordt gedaan door het neusje van de zalm, aan wie wij onderdanig moeten zijn, die ons ten voorbeeld zijn.

En, vele ouders weten dit tegenover hun kinderen ook niet, juist het voorbeeld trekt. Ga de kinderen in het goede voor, in vele gevallen zullen zij volgen. Wees altijd en stipt waar, de nawerking op de kinderen zal niet uitblijven. Als ge u eeuwig en altijd van leugens bedient, zal dit helaas treurige gevolgen hebben. En waar wij nu de kinderen zijn, wat moet er nu van ons terecht komen in onze tijd van leugen, bedrog en moord?

En nu moeten *wij* onze mond houden, mogen wij niets van de waarheid meer zeggen! De staat van beleg is afgekondigd, de vrijheid van drukpers ingetrokken? 't Valt wat mee.

De militair regeert. En we mogen ons niet in militaire zaken mengen. Om strategische redenen.

Maar wij, die onze kracht zetten op het leven en niet op de dood, staan buiten deze zaken. Wij zijn wereldburgers en ruien niet op tegen andere mensen achter een greppel of grenspaaltje. Wij zijn geen politiekers, die een zekere groep tegen een andere groep op te zetten, om z.g.n. tegenstanders een beentje te lichten. Wij zijn geen speculanten in geld en goederen. Wij hebben geen behoefte om grote stukken grond te bezitten. Wij hebben zelfs geen behoefte om in grote huizen te wonen en ons te laten bedienen. Onze behoeften zijn zeer gering. Wij vragen, wij eisen slechts het recht en de macht om te leven. En als wij arbeiden vragen wij loon, om kleren en eten te kopen, een woning om menselijk in te leven. Als ik een stukje grond heb, om juist mijn voedsel te kunnen verbouwen, dan is mij dat genoeg. Maar als ik een luie buurman heb, die mij dat wil afnemen, dan ben ik daar niet van gediend. In elk geval verzet ik mij tegen ieder, die mij het leven niet wil laten. En dat is internationaal! Om dit te voorkomen behoeven wij geen nationalist te zijn. Daarover hoeven wij niet met de buitenwereld te gaan knokken en millioenen mensen te vermoorden.

De militair, die volgens de staat van beleg ons nu gaat controleren, weet dit, moet dit weten. De militaire gezaghebber moet ruimte van blik hebben. Het economische leven, vooral in deze tijd, is in het plan van aanval en verdediging opgenomen. De militair kan zich niet geheel door de leugen laten leiden, hij kan juist zich eens verfrissen aan een objectieve en waarheidslievende gedachte.

Ik zeg: de leugen domineert tegenwoordig. De mensen worden gek door de leugen. De deugdzamen zijn geen deugdzamen. „Met donderen en hemelse vuurwerken moet men tot slappe en slapende zinnen spreken," zó vangt Nietzsche zijn toespraak tot de deugdzamen aan. En dan: „Over u, gij deugdzamen, lachte heden mijn schoonheid. En aldus kwam haar stem tot mij: Zij willen nog .....betaald worden! Gij wilt nog betaald zijn, gij deugdzamen. Wilt gij loon voor deugd en hemel voor aarde en eeuwigheid voor uw heden hebben?" Hier hebben we de juiste snaar te pakken. Ze lopen met deugd te koop, om te „verdienen". Om veel geld en voor deze aarde de hemel, en dan moet het nog een eeuwigheid duren.

Een militair gezaghebber moet dit alles weten. Hij moet de grond kennen van de mensen, de individuen en groepen die met alles te koop lopen.

Wij bemoeien ons niet met buitenlandse vijanden, wij hebben genoeg te doen om binnenlands het leven te houden. Als loonwerkers springen ons die „deugdzame" mensen dagelijks op de nek. En we hebben in de dagen van onbevangen en onbevooroordeelde socialistische propaganda wel eens gemeend, dat we met reuzenschreden vooruit gingen, maar het gaat up en down. De dominerende leugen heeft in de laatste jaren zó sterk doorgewerkt, dat alles gezag uitoefent en alles zich onderwerpt. Een kolossale morele inzinking.

Ik heb in de haven een periode van betrekkelijke vrijheid meegemaakt, maar thans is het weinig beter dan in Duitsland. Bij het eerste teken van verzet treedt de spionnagedienst in werking en moeten de zondaars op „het kantoor" komen. Als ge iets tegen het „gezag" wilt zeggen, dan moet ge — gelijk de Duitser -- eerst om je heen zien of de verklikkers ook in de buurt zijn. Zó neemt ieder hansje het militaire stelsel over een maakt er zelfs een karikatuur van. Ik mag dat niet en ik wil dat niet en ik zeg met Multatuli: Stik in de koffie en verdwijn.

Maar dat hoort ook niet bij de staat van beleg, dat kan ook niet de wens van een militaire bevelhebber zijn. Het stelsel moet zuiver militair blijven en niet door ieder burgertje mishandeld worden.

Deze gezagsmanie heeft zó doorgewerkt, dat er fanatiekers komen, die alles, wat niet met een nationaal briefje voor het hoofd loopt, eruit willen jagen. Om te verdienen? Waar zijn deze lui als 't er op aan komt? Als de wind draait, draaien zij ook. Ook dat moet de militaire censuur weten!

Ik ben geen nationalist, ik ben in mijn denken wereldburger, ik ben mens en heb menselijke gedachten. Ik ben geen leider van een groep en word niet door een amerikaanse ondervraagd, gelijk Mussert. Ik zeg niets vooruit, ik heb geen volgelingen om op te leven, ik zeg wat ik wil, als het mijn tijd is. Ik vraag ook niet aan de minister wat hij met Mussert wil doen als deze zegt: „Ik kruis mijn armen." Als ik nationalist ben, dan hang ik deze of gene partij aan, dan ben ik óf dit óf dat. Daar is geen ontkomen aan. Laat men ons toch niet trachten wijs te maken, dat men geen persoonlijke belangen heeft. Wel weet ik, zoals boven gezegd, dat de deugdzaamheid in het „verdienen" zit. Men wil betaald worden. De zaak is dan overheersend en niet de mens. Maar spreekt de gedachte uit de mensen, ik ben daardoor nationalist, dan ben ik óf dit óf dat. Ik ben dan sympathiek met de Duitsers of ik ben dan sympathiek met de Engelsen of Fransen of Turken. En zo zullen we zien, als ons land aangevallen wordt, dat de een aan de kant van de Duitsers staat en de ander aan de kant van de Engelsen. Dit moet een militaire gezaghebber weten en hij weet dit ook wel. 'Mussert zegt reeds, dat Colijn het met de Engelsen houdt en de sociaaldemocraten en andere -craten zeggen, dat Mussert het met de Duitsers houdt. En waar houden dezelfde democraten het weer mee? Laat mij nuchter blijven, ik ben mens en wereldburger. R. T.

MAATREGELEN TEGEN DE „COMMUNISTEN"

De syndicalistische organisatie van Zweden — de SAC. — die de arbeiders als klasse, als producenten, als loonslaven organiseert, heeft tot nu toe nimmer geweigerd arbeiders, die bij een politieke partij aangesloten waren, op te nemen. De beginselverklaring van de SAC. zegt op dit punt het volgende:

„Daar de arbeiders hun werkelijke en noodzakelijke macht en invloed slechts tot gelding kunnen brengen, doordat zij zien in hun hoedanigheid van producenten organiseren, spreekt het vanzelf, dat de syndicalistische beweging zowel om tactische als principiële redenen niet aan politiek-parlementaire werkzaamheid deelneemt, doch ingesteld is op strijd en constructieve organisatie-arbeid, onafhankelijk zowel van politieke partijen als van beroepen, rassen en nationaliteiten. In overeenstemming hiermee hebben de leden van een syndicalistische organisatie volledige vrijheid, buiten de organisatie deel te nemen aan die vormen van strijd, die, onafhankelijk van het syndicalisme, met hun filosofische en partij-politieke opvattingen overeenkomen. De SAC. is een politiek onafhankelijke organisatie, die ernaar streeft, alle loonarbeiders te verenigen tot omvorming van de maatschappij. Zij is verder van opvatting, dat de politieke partijen of de wetgevende macht niet in staat zijn de reorganisatie der maatschappij — hetzij door politieke democratie, hetzij door partijdictatuur — door te voeren, doch dat deze taak als een in de eerste plaats economische opdracht door de economische organisaties van de arbeidersklasse doorgevoerd moet worden."

Deze opvatting had tot gevolg, dat ook enkele bij partijen aangesloten arbeiders in de SAC. georganiseerd waren, zonder evenwel op enige wijze de instelling van de SAC. als revolutionnair syndicalistische organisatie te kunnen beïnvloeden.

Tengevolge van de openlijk contra-revolutionnaire positie, die de communisten steeds meer innamen, is de vraag van hun lidmaatschap van de SAC. opnieuw onder her oog gezien.

Het centraal-comité (vergadering van vertegenwoordigers uit het gehele land) van de SAC. heeft thans in deze kwestie de volgende verklaring aangenomen:

Terwijl de SAC. vaststelt, dat het bolsjewisme met zijn staats-socialisme en staats-kapitalisme een vorm van het fascisme en daarom ook vijand van het socialisme is, en dat ieder, die met klaar bewustzijn dit karakter van het bolsjewisme onderschrijft, als een vijand van de arbeidersbeweging beschouwd moet worden;

in aanmerking nemende, dat het actieve en leidinggevende kader van het zweedse bolsjewisme als ondergeschikt werktuig van de imperialistische politiek van Moskou en als vijand van de zweedse arbeidersklasse beschouwd moet worden,

dat er daartegenover bolsjewiki zijn, die als lichtgelovige arbeiders beschouwd moeten worden, die het bolsjewisme als een radicale tak van de socialistische arbeidersbeweging zien, zonder dat zij zich van het fascistische karakter van dit bolsjewisme bewust zijn,

verklaart het centraal-comité van de SAC., dat bolsjewiki van de eerstgenoemde categorie geen lid kunnen zijn van een syndicalistische organisatie, terwijl de laatstgenoemde categorie anders beoordeeld moet worden, en

dat de plaatselijke organisaties van de SAC. de vraag van het lidmaatschap van bolsjewiki volgens deze gezichtspunten zullen behandelen, en

dat, ingeval de bolsjewiki zich als nieuwe leden van de SAC. aanmelden, ieder geval op zichzelf met de grootste zorgvuldigheid onderzocht zal worden aan de hand van de grondregel, dat aan de beweging geen schade worde berokkend.

Persdienst IAA.

VERBETERING

In 'net interview van J. Lambo met B. Reyndorp, ter gelegenheid van diens 70ste verjaardag op de eerste pagina van het vorige nummer afgedrukt, zijn enige onjuistheden blijven staan.

Tweede kolom, regel 16 e.v. staat: „maar vooral door de studies van de geschriften van Landauer". Dit moet zijn: **„maar vooral door de bestudering van het weekblad „Der Sozialist" onder redactie van Landauer".**

Tweede kolom, regel 18 e.v. staat: „Hij wordt atheist door de studies over Feurbach." Dit moet zijn: **„Hij wordt atheïst door Feuerbach te bestuderen, waartoe hij gekomen is door de lezing van Bakoenins meesterwerk „God en de Staat"."**

Tweede kolom, regel 23 e.v. staat: „In deze tijd schrijft R. ook in „De Anarchie", enz. Dit moet zijn: **„In deze tijd schrijft R. ook in het weekblad „Anarchie", uitgegeven door J. Sterringa en B. v. d. Voo."** Bijgevoegd moet worden: **„Ook aan de door J. Methöfer geredigeerde „Anarchist" werkte R. mede."**

KRONIEK

ZENUWEN - OORLOG

Het woord schijnt, na een kortstondig bestaan, reeds weer uitgestorven te zijn. Het feit blijft onverminderd voortbestaan. Groot was de schrik toen enige weken geleden Duitsland in Denemarken en Noorwegen binnenviel. Dit was volgens Londen Hitler's grootste blunder. De engelse en franse zeestrijdkrachten verenigden zich met de noorse, Hitler's ondergang in Noorwegen zou gepaard gaan met zijn totale vernietiging ter zee. Het Skagerrak en de gehele noorse wetskust zouden het toneel worden van de grootste zeeslag aller eeuwen, het aantal oorlogsbodems en vliegtuigen werd geteld met duizenden. Thans kan men in de beschouwingen van deskundigen lezen, dat er van een eigenlijke zeeslag nog geen sprake is geweest, dat de gevechtswaarde van het vliegtuig tamelijk beperkt is door zijn gebondenheid aan bases of moederschepen, die trefbare punten vormen, en dat het duitse expeditieleger in Noorwegen, instede van in de val te lopen, zich in een uitgebreid gebied genesteld heeft. De engelse verdedigingstroepen waren verplicht zich geheel terug te trekken. Een en ander heeft in Engeland een felle oppositie tegen het beleid van het oorlogscabinet opgewekt, waarbij door conservatieven zowel als Labor-mensen zelfs op aftreden wordt aangedrongen. De Times meent, dat de tijd rijp is om Labor in het oorlogscabinet op te nemen. Het vermoeden, dat Hitler een monsterlijke luchtaanval op Groot-Britannië in het zin heeft, verhoogt de onrust aldaar, de nationale eenheid wordt er belangrijk door versterkt en de mogelijkheid van ontmaskering dezer eenheid in al haar voosheid en leugenachtigheid wordt er nog belangrijk door verminderd. En de democratie, de inzet van het helse oorlogsspel, kan zich ook in Engeland thans wel een doodkist bestellen.

Zeer veel in de gecompliceerde situatie valt nog niet te ontwarren. Handelsbesprekingen tussen Zweden en Duitsland heten bevredigend te zijn verlopen. Hitler's behoefte aan het zweedse erts en hout schijnen dus op redelijke wijze bevredigd te worden. Nergens lazen wij, dat de militaire bezetting van Zweden's buurman als stok achter de deur heeft dienst gedaan.....

Engeland heeft de invoer van groenten bijna geheel stopgezet. Ook de nederlandse tui" [illegible] hdt hi rdoor belangrijke schade. Het gaat om de handhaving van de pondenkoers, en niet — zoals sommigen zouden menen — om zachte drang uit te oefenen op de exporterende neutrale staten.

Een moeilijkheid schijnt vooralsnog in de handelsbetrekkingen tussen Londen en Moskou te bestaan. Wel heeft Londen dringende behoefte aan hout, en zou dit in ruil voor grondstoffen (hoofdzakelijk tin) en machinedelen wel uit Rusland kunnen betrekken, maar Rusland is de vriend van Hitler-Duitsland en zou misschien uit vriendschap Engeland's vijand van engelse waren kunnen voorzien. Over zijn uitvoer en weder-uitvoer wenst Rusland in elk geval geen vreemde zeggenschap.

Het Balkan-probleem en de houding van Italië te dien opzichte staan ook in een bijzondere belangstelling. De engelse Middellandse-zeevloot is in het oostelijk deel samengetrokken, van enkele balkanstaten worden troepenconcentraties gemeld, spionnage en geheime diplomatie werken alom op topcapaciteit. De afwikkeling zal waarschijnlijk niet meer zo heel lang op zich laten wachten.

NEDERLAND REDT ZIJN SOUVEREINITEIT

De activiteit en doortastendheid van het pas ingestelde militaire gezag dwingt bewondering af. Evenals in alle neutrale buurstaten van Duitsland heeft men zich hier gespiegeld aan het lot van Denemarken en Noorwegen, de staat van beleg afgekondigd, de pers beknot - - waarvoor naar het hoofdartikel in dit nummer wordt verwezen — en bijna gelijktijdig 21 personen (later nog enkele) van uiteenlopende politieke richtingen gearresteerd, omdat hun persoonlijke gedragingen onze neutraliteit in gevaar zouden brengen. Uit de onvolledige berichten valt slechts te concluderen, dat de gearresteerden in hoofdzaak tot NSB. en CPN. behoren. Volgens uitdrukkelijke persoonlijke verklaring van de minister-president heeft hun lidmaatschap van een politieke groepering bij de arrestatie geen enkele rol gespeeld.

De juistheid van deze verklaring zal eerst na bekendwording van meer bijzonderheden gecontroleerd kunnen worden.

Intussen valt het feit te constateren, dat personen, die geen bij de wet strafbare handeling bewijsbaar hebben gepleegd en wier preventieve in hechtenisneming zelfs niet goed mogelijk was, thans dank zij de uitschakeling van de grondwet voor onbeperkte tijd kunnen worden vastgehouden en geen recht op een openbare procedure kunnen laten gelden. Dergelijke gebeurtenissen in het buitenland zijn altijd als fascisme en terreur gebrandmerkt, en hebben onze hollandse vrijheidsgeest immer bijzonder geschokt. Thans ontbreekt niet alleen ieder protest, neen, men stemt ook van democratische zijde, van ganser harte in met de maatregelen. Totdat de eigen groep getroffen wordt!

„Wij zijn werkelijk als volk bedorven, in dien zin, dat wij nu al ruim 125 jaar zonder oorlog geweest zijn!"

gep. luitenant-generaal Jhr. W. Röell, in een rede op een „militaire vastberadenheidsavond" van het NJV.

WEEKBLAD VAN HET NEDERLANDS SYNDICALISTISCH VAKVERBOND
AANGESLOTEN BIJ DE INTERNATIONALE ARBEIDERS-ASSOCIATIE

DE SYNDICALIST

Redactie: Piet Wiegman, Nickeriestraat 29, Amsterdam West.

Administratie: M. Vleggaar, Houtrijkstraat 170[I], Amsterdam C., Postrekening 119609.

Secretaris Geschillencommissie: J. Cassa, Kortenaerstraat 13, Haarlem.

Advertentieprijs: 20 cent per regel; voor aangesloten of sympathiserende organisaties 7½ cent.

Abonnementsprijs: franco per post en bij vooruitbetaling *f* 0.75 per kwartaal.

Colportageprijs: 5 cent.

ADRESSEN NSV.

Secretarissen: Piet Wiegman en D. C. de Jong.

Kantoor en adres Secretariaat: Plantage Middenlaan 38, Amsterdam C, Tel. 50524.

Penningmeester: Otto Vonk, Joos de Moorstraat 17[I], Amsterdam West; Postrekening 119574.

Brochuredepôthouder: J. Donker, Lindelaan 45, Wormerveer; Postrekening 363772.

Landelijke Jeeugdraad: Secretariaat: Grote Draaisteeg 11, Rotterdam, C. J. Verel, Buitenhofstr. 38c, Rotterdam W., penningm., Postrekening 324180.

NSV. OFFICIEEL

PENNINGMEESTERSCHAP

Kameraad Otto Vonk is op 6 Mei voor het ondergaan van een operatie in het ziekenhuis opgenomen. Gedurende zijn afwezigheid zal M. Vleggaar hem als penningmeester vervangen. Adres en gironummer blijven onveranderd:
O. VONK, Joos de Moorstraat 17[I], Amsterdam West, postrekening 119574.

Voor hen, die Otto Vonk persoonlijk wensen te schrijven, volgt hier zijn adres:
Paviljoen 6 boven, Wilhelmina Gasthuis, Amsterdam.

JEUGDBEWEGING

LANDELIJKE JEUGDRAAD

Attentie voor het Zomerkamp 1940! Wij ontvingen tot op heden nog geen antwoord op de door ons rondgezonden circulaire d.d. 17 April 1940, aan alle aangesloten organisaties en $AS.-sen.
In verband met het feit dat de Landelijke Jeugdraad wederom maatregelen heeft genomen om het landelijke Zomerkamp 1940 te organiseren, zijn wij van mening, dat het nu het juiste moment is om te komen tot oprichting van OJP.-afdelingen.
Ten aanzien van het Zomerkamp 1940 nog het volgende:
Indien een afdeling aangesloten is bij het landelijk verband, geldt het volgende tarief voor deelname aan het kamp: 1 kind *f* 4.—; 2 kinderen *f* 7.50; 3 kinderen *f* 10.50; 4 kinderen *f* 13.— per gezin. Indien dus een aangesloten afdeling deelneemt, dan is het nodig, dat direct een aanvang gemaakt wordt met een spaarsysteem voor haar leden. Tevens dat er actief gewerkt wordt met het steunmateriaal van de Landelijke Kampcommissie. Voor zelfstandige of vrije groepen is het tarief *f* 6.50 per persoon, met bijbetaling van de reiskosten. Voor verdere inlichtingen wende men zich tot het secretariaat. Men doe het spoedig.
Aan het werk voor het Zomerkamp 1940.
Bedenk wel, het is kort dag!

D. Rabbelier, Secr. LJR.

AMSTERDAM

1-Mei-kinderf eest. Prettig is het, wanneer men op een geslaagde bijeenkomst kan terugzien, maar het stemt tot buitengewone tevredenheid als men een geslaagd **kinderfeest** heeft georganiseerd.
Vooral wanneer men de moeilijkheden kent, om kinderen van deze tijd een goed programma voor te zetten. Daarom kan het bestuur van de OJP. Amsterdam met recht trots zijn op dit Meifeest. Wat hebben de kinderen genoten van het marionettentheater „Tosca". Heerlijk gelachen hebben ze om de sotternijen van de dolle pianist en clownsaxofonist en de zingende negers, en gespannen geluisterd en gekeken hebben ze naar het sprookje „De parel van het geluk". Goed zo, kameraden van „Tosca", dit is wat onze kinderen moeten hebben! Geen droge kost, maar lachen en dan tevens een mooi stuk moraal.
Na de pauze ontpopte de directeur van het marionettentheater zich ook nog als een goochelende clown. Een en ander werd afgewisseld met een pittig stukje muziek door de uitstekende band „The Pretty Folly's". Dankbaar gestemd zijn we jegens die organisaties, welke het ons door hun financiële steun mogelijk maakten, de kinderen deze middag aan te bieden, hoewel het zeer te betreuren is, dat een der grotere organisaties ons deze keer haar steun heeft onthouden, zodat we de kinderen slechts een simpele tractatie konden aanbieden.
Zeer jammer is het ook, dat deze middag niet door enige honderden kinderen méér werd bezocht. Zijn de kameraden in onze beweging allen kinderloos? Denkt er om, vrienden, dat uw kinderen bij ons behoren. Stelt u dus eens in verbinding met ons, óók als u meent iets voor onze jeugdbeweging te kunnen doen. Bedenkt: „Aan de jeugd is de toekomst"!

C. J. P. Jr.

METAAL-NIJVERHEID

LANDELIJKE FEDERATIE

In de afgelopen week werden aan alle adressen circulaires verzonden ter voorbereiding van ons komende congres.
Het Federatiebestuur rekent er op, dat deze circulaire met de meeste aandacht in de afdelingen zal worden behandeld en dat aan het hierin vervatte verzoek zo spoedig mogelijk zal worden voldaan.
Afdelingen, die in verband met de ontvangen circulaire gaarne een der leden van het Federatiebestuur op hun vergadering aanwezig zagen, worden verzocht zulks spoedig te willen berichten.

Op Zaterdag 11 Mei 1940 plakken wij het zegel op het 19de vakje van ons boekje.

AMSTERDAM

Inzake het benoemen van een secretaris voor onze afdeling hebben alle leden thans een circulaire ontvangen, waarin onder meer wordt aangekondigd dat op Vrijdag 17 Mei a.s. een vergadering zal worden gehouden, waar de definitieve beslissing kan worden genomen.
Wij wekken daarom ook op deze plaats nogmaals alle leden op deze vergadering bij te wonen opdat verstrekkende besluiten ook door zoveel mogelijk leden zullen worden gedragen. Laat niets of niemand u derhalve weerhouden deze vergadering te bezoeken en komt allen.

PLAATSELIJK NIEUWS

ANTWERPEN

Wij kunnen van hun politiek Ieren. Het ministerie van economische zaken gaf een verslag inzake de huidige economische gebeurtenissen in België, waarin over deze oorlogstijd interessante mededelingen en cijfers voorkomen; o.a. over de verplaatsing der afzetgebieden, over de ijzernijverheid, die op heden het niveau van 1929 heeft bereikt, over de buitenlandse handel en over de nog steeds stijgende productie der kolenindustrie. Wat ons echter het meest trof, was wel een korte mededeling inzake de handelspolitiek van Engeland en Frankrijk. Terwijl alle dagbladen ons met woord en beeld bezig houden over de mensonterende gevechten en barbaarse goederenvernieling, en men de aandacht van de arbeiders daarop heeft getrokken; terwijl de politieke arbeiderspartijen en hun vakbonden hun leden aanzetten tot verdediging van het vaderland, zijn de kapitalisten bezig om goede zaken te maken en . . . . voor de toekomst te zorgen!
In bedoeld verslag komt onder andere voor, dat nu reeds Engeland en Frankrijk bezig zijn een breedopgezette politiek van handelsexpansie te volgen. Zij vervolgen het dubbele doel: overvloedige buitenlandse deviezen te verwerven en te pogen andere landen aan de duitse invloed te onttrekken. Zeker, wij mogen de heren kapitalisten verwijten dat zij winst halen uit het lugubere oorlogsbedrijf, en straks weer uit de ellende van het moe gestreden volk, maar, is het voor ons arbeiders niet beschamend dat wij ons steeds lenen voor hunne politiek, die onze uitbuiting ten doel heeft? Waar zijn onze voorbereidingen om Welvaart voor allen te brengen, onmiddellijk na de oorlog? Wordt het geen tijd daaraan ernstig te denken?

Staking uit solidariteit is doeltreffend, ook nu. Te Montignie sur Sambre staakten 105 kolenmijnwerkers, omdat vier hunner werkmakkers werden beboet. Als de arbeiders het eens leerden, dat enkel door daadwerkelijke actie de heren tot rede zijn te brengen. Actie voor onze welstand en niet ten profijte der uitbuiters.

De economische politiek der regering is en blijft de pplitiek van het kapitalisme, door welke regering ook uitgeoefend. Niemand zal willen betwisten, dat er in deze oorlogstijd moeilijkheden zijn te overwinnen, en dat ministers, welke enerzijds te zorgen hebben dat ze de bezitters van geld en goederen behoorlijk dienen en anderzijds het volk dienen tevreden te houden, wel eens in een moeilijk parket geraken! Wij hebben nu onze vleesloze Maandag. Verschillende factoren werkten daaraan mede, zoals de overrompeling van Denemarken, waardoor de toevoer van bevroren vlees werd stopgezet, en doordat de soldaten meer vlees gebruiken dan de burgers. Het leger heeft maandelijks 5000 ton vlees nodig, waarvoor een groter deel van de veestapel moest worden geslacht dan oorspronkelijk was berekend. Voor vele arbeiders en de ruim 150 duizend werklozen zal deze vleesloze dag geen ramp zijn, want we kunnen gerust aannemen dat zij van de 7 dagen der week er 5 kennen zonder vlees. Zo'n minister en de burgermannetjes kunnen zich dat moeilijk indenken, daar zij de nood van een gedeelte der arbeidersklasse niet kennen. De beste methode is de praktijk en daarom zou het gewenst zijn, dat men deze heren eens beloonde met de steun van een werkloze, gedurende een jaar. Gerust, ze zullen ervan leren en vooral een les ontvangen in economie van onze vrouwen, welke het moeten klaar spelen om huishuur, kleren en voeding te kopen van 150 frank per week, en soms nog minder! Onze minister sprak ook nog over de manie van het volk om zakjes kolen van 10 kg. te kopen, terwijl men ze per ton 170 frank goedkoper kan krijgen. Dachten de heren, dat wij dat niet weten? De kwestie is hoe besparen wij het geld om een paar ton ineens aan te kopen, en tweedens, hoe moet het gros der werklozen en arbeiders, die in de grote steden wonen, deze hoeveelheid bergen, gezien zij reeds zo bekrompen wonen? Weet zo'n minister dan niet, dat de kachel in arme gezinnen vele dagen in de winter niet branden kan wegens gebrek aan geld voor kolen? Ja, dat zijn vraagstukken, waarvoor de minister zich wat ernstiger mocht interesseren.

Op socialisten, sluit de rijen, het rode vaandel volgen wij! Op het Meifeest der sociaal-democraten te Antwerpen waren turners, er was muziek, een ballet door artisten van de Vlaamse Opera, er was zang en twee sprekers: Kamiel Huysmans en Paul Spaak. De 50-jarige herdenking van de 1-Mei-viering gebeurt wel onder tragische omstandigheden. De vrijheid overal aan banden gelegd, het recht verlaagd tot klasse- en rassenrecht op grondslag van geweld; slavernij alom.
Nu zou men denken, dat op zo'n vergadering deze feiten tot leerstof moeten dienen en leiden tot herziening van de politiek welke gevoerd is; dat men tot de slotsom komen zou, dat door het socialisme te verloochenen en samen te werken met de bourgeoisie in alle landen men op de verkeerde weg is, want het kapitalisme houdt strijd en oorlog in. Er is echter niets geleerd, erger, men volhardt in de boosheid en stelt zich met man en organisatie aan de zijde der regering in de verschillende landen. Paul Spaak blijft de minister der belgische bourgeoisie, en Kamiel Huysmans zei: „Op 21 Juli, (nationale feestdag) moeten alle Belgen, zonder onderscheid van partij, eensgezind verkondigen, dat zij weigeren tot slavernij te worden gedoemd." Het zal prachtig zijn, in de nationale stoet de uitgebuitene naast zijn uitbuiter te zien marcheren, onder de tonen van de Brabançonne!
We leven in een vreemde wereld!

DEN HAAG

Onze 1-Meivergadering. Onder de zeer ernstige omstandigheden, die wij beleven, was het niet mogelijk de Meidag te organiseren volgens de opvattingen en beginselen van strijd en propaganda naar buiten. Niettegenstaande deze immorele vrijheidsbeknotting van hogerhand, is onze Meivergadering — zij het dan ook in besloten kring -- toch goed geslaagd. Vanzelfsprekend moesten wij dan ook onze 1-Meiviering anders instellen. Vandaar dat muziek, zang en toneel de avond opluisterden. Wel had de opkomst beter kunnen zijn, maar dat geeft allerminst aanleiding tot pessimisme. Integendeel, het programma was goed verzorgd en de kameraadschappelijke geest verhoogde de stemming. Na een kort openingswoord van onze voorzitter Leeflang over de Meidag van vroeger en thans, gaf het zangkoor „Geluk door Vrijheid" onder leiding van zijn dirigent Jos. van Leeuwen, een uitstekend zangrepertoire, hetwelk van subliem gehalte was. (Enige bassen en tenoren kan dit koor nog gebruiken. Wie geeft zich op?) Lud Madlener hield de Meirede. Zijn onderwerp „Suggestie" was m.i. niet slecht gekozen. Duidelijk en met tal van voorbeelden toegelicht, toonde spreker de oorzaken en gevolgen van deze suggestie aan ten aanzien van de massa en de politieke partijen. Suggestie is een van onze grootste vijanden, waaraan wij als syndicalisten en revolutionnaire socialisten aandacht moeten besteden, omdat zij in de praktijk het wereldgeweten en de publieke opinie heeft kapot gemaakt.
Verder werd door de toneelvereniging „Vriendschap en Ontwikkeling" onder leiding van L. Schüller het anti-militaristische stuk „De Hel" gespeeld, waarvan inhoud en karakter zich uitstekend aanpasten bij deze avond. De vertolking was best. Aan alle medewerkers en medespelenden onze hartelijke dank!

Voor SAS. en VSV.: H. v. d. S.

Controle. Ondergetekenden hebben kas en boeken van de brochure-depôthouder nagezien en in orde bevonden. Namens het SAS. een woord van dank aan de scheidende functionnaris, die gedurende tal van jaren zijn taak op zeer verdienstelijke wijze vervuld heeft. Mochten er eventueel gegadigden zijn voor deze functie, dan kunnen zij zich opgeven bij het SAS.-bestuur. De commissie: **G. v. d. Wal, Th. de Radder, P. v. d. Meijden.**

Veel beloven en weinig geven . . . . Het onderhandelen tussen de personeelraad en de directie der HTM. heeft een gunstig verloop gehad, waardoor overeenstemming is bereikt met de moderne en confessionele organisaties.
De overeenkomst komt hierop neer, dat met ingang van 2 Mei, in afwachting van de uitvoering der wettelijke kinderbijslagregeling, de HTM. deze bijslagregeling zelf zal toepassen. Op dezelfde datum zal bovendien een duurtetoeslag toegekend worden van - - schrik niet, lezer! - • *f* 1.— per week voor het gehele in vaste dienst zijnde personeel. Het hulppersoneel ontvangt 2 cent per uur meer. Tevens is bepaald, dat wanneer de ontvangsten van het bedrijf sterk zouden dalen, de HTM.-directie zich het recht voorbehoudt, de bijslag na 3 maanden te wijzigen. Zo niet, dan blijft de regeling 6 maanden van kracht, waarbij nog is bepaald, dat wanneer intussen het gemeentepersoneel een inkomsten vermeerdering van meer dan 5 pct. zou ontvangen, de vakverenigingen gerechtigd zullen zijn ook op verhoging van de bijslag aan te dringen.
De „actie en strijd" voor 10 pct. loonsverhoging is dus achterwege gebleven, waardoor de nood-toestand van het HTM.-personeel blijft bestaan.
Het nieuwe element aangaande de kindertoeslag —- wij schreven daar reeds vroeger over -- zal inmiddels een bevoorrechte positie schenken aan de verschillende klasse-instanties, die deze maatschappij kent en een inkomstenvermeerdering volgens de wet garanderen aan de grote gezinnen, waarmee de werkgever terdege rekening zal houden om de lonen te drukken.
De HTM. geeft voor, dat zij voor de kindertoeslaq *f* 30.000.— moet betalen. Het is te hopen dat de arbeidersklasse de gevaren van deze authentiek roomse kindertoeslag zullen inzien en los hiervan voor hun rechten op loonsverhoging naar evenredigheid van de levensstandaard hun strijd baseren. De strijd voor betere levensvoorwaarden blijft intussen een zaak van het personeel zelf en niet van autoritaire vakorganisaties!

H. v. d. S.

HAARLEM

Het 1-Mei-kinderfeest, georganiseerd door het SAS. en Zang Veredelt, is in alle opzichten geslaagd. Na een korte opening door één der bestuurders, werd de leiding overgedragen aan een bekend goochelaar, die naast zijn uitgebreid repertoire, de kinderen uitstekend bezig wist te houden met spelletjes en het laten zingen van bekende schoolliedjes.
Door de zeer ruime bijdragen van onze geestverwanten kon het programma enige malen onderbroken worden voor een tractatie.
De verrassende uitroepen, alsmede de glunderende gezichten van de kinderen waren voor ons het bewijs, dat zij zich uitstekend amuseerden.
Namens beide organisaties onze dank aan allen die zowel moreel als financieel er toe hebben meegewerkt, dat wij in ieder geval voor de kinderen van onze geestverwanten op deze 1-Meidag nog iets hebben kunnen doen.

J. H.

Boekencontrôle. Boeken en bescheiden van penningmeester S. Beerthuizen zijn in prima staat overgenomen door de nieuwe penningmeester: **F. van Gelder, Merovingenstraat 13, Haarlem.**
Voor zijn accurate plichtvervulling komt de afgetreden penningmeester een woord van hartelijke dank toe.

G. Bijster, Secr.

WIERINGEN

Meivergadering. Voor onze afdeling sprak op 1 Mei Jacques Rees de Meirede uit, die door een klein, maar aandachtig gehoor werd beluisterd. In een scherp gesteld betoog werd deze tijd ontleed en de schuld vastgesteld van de democraten, die in de vorige oorlog beloofden de wereld te geven: democratie en ontwapening. Thans worden wij opnieuw uitgenodigd de democratie te verdedigen in bondgenootschap met de heersers en partijen, die zelf de burgerlijke democratie om zeep brengen. In dit verband werd gewezen op de voorstanders van de staat van beleg. Wij gruwen van het fascisme, zegt Rees, maar zoals de democratie wordt opgevat, zijn wij ook anti-democraten. En wie dat durft te beweren, die wordt uitgekreten voor extremist en gelijkgesteld met de fascisten en de CP.-volgelingen. Wat in de mond van de democraten gelijk wordt gesteld met landverrader. En dat zeggen zij, die de gehele mensheid verraden. Zo stelde Jacques de vraag, of de propaganda voor het revolutionnair syndicalisme nog waarde heeft en hoe wij die moeten voeren. Wij moeten niet altijd eerst in onze propaganda zeggen, daar zijn wij tegen, maar eerst zeggen waar we vóór zijn. Zo stond de spreker uitvoerig stil bij het Radenrapport als een belangrijk constructief stuk werk, wat wij willen.
Een goede vergadering, een goede geest en een spreker, die het revolutionnair syndicalisme voor honderd procent diende. De voorzitter, L. Bos, dankte Jacques voor zijn helder en principieel betoog en sloot met een opwekking de vergadering.

P. O.

ONTVANGEN

Levensvreugde door B. Vermeers. Brochuredepot IAMV., Piersonlaan 7, Amersfoort. Prijs 25 cent.

Een goed geschreven brochure, waarin het materiaal voor een boek is samengebracht. Materiaal van vele gebieden der wetenschap, dat door zijn overvloed waarschijnlijk niet altijd aan het doel zal beantwoorden. Door de rijkdom van gegevens en gedachten zal het menige lezer moeilijk vallen alles behoorlijk te verwerken, bovendien wordt er veel geciteerd en beweerd, zonder dat een en ander voldoende aannemelijk wordt gemaakt. Eigenlijk is deze brochure alleen geschreven voor hen, die enigszins georiënteerd en het in hoofdzaak met de schrijver eens zijn.
Onze bezwaren tegen de huidige anti-militaristische beweging zijn dezelfde als die tegen deze brochure: men maakt geen inhaerent deel uit van 'de arbeidersbeweging, zelfs niet van de arbeidersklasse (dit is n.b. een verouderd begrip!), men verheft zich boven het vulgus, men zoekt zijn heil in intellectuele isolatie.
Eén bewering van dit geschrift is, dat de arbeidersbeweging heeft afgedaan. Er moet iets nieuws komen. En dit nieuwe zal geboren worden uit de psycho-analyse en de sexologie.
Vele behartigenswaardige critiek leest men op allerhand dogma's en conventionnalisme. De schrijver en de beweging waartoe hij behoort, hebben alle dogma's en alle conventie afgezworen. Op enkele uitzonderingen na: bijv. de opvatting dat de oorlog en de oorlogsmentaliteit alleen met behulp van dieptezielkunde overwonnen kunnen worden. Of de mening, dat uitsluitend bovengewelddadige strijdmiddelen voor de culturele verheffing dienstig kunnen zijn. „De geweldloze strijdwijzen zijn noch aan een bepaald persoon, noch aan een bepaald ras, noch aan een bepaalde levens- of wereldbeschouwing verbonden" stelt Bart de Ligt vast. Hierbij wordt echter de hoofdzaak vergeten, en wel dat de geweldloze strijdwijzen aan een bepaald mensentype verbonden zijn, een type dat verre in de minderheid is. Dat zo iets doorslaggevends over het hoofd wordt gezien door psychologisch geschoolden is toch wel vreemd. De oorzaak daarvan zou eens langs de weg der analyse opgespoord moeten worden!
Het spreekt vanzelf, dat deze aan materiaal zo rijke brochure stof biedt tot zeer uitgebreide polemieken en dat een korte bespreking als deze onmogelijk voldoende recht kan laten wedervaren aan het gehele geschrift. Lezing wordt een ieder aanbevolen. Zij, die belangstelling voor theoretische vraagstukken koesteren, zullen er veel van hun gading in vinden; de anderen voelen misschien hun belangstelling gewekt.

W.

Het Vaderland roept u! Uitgeverij „De Lantaarn" en V.A.U. Prijs 15 cent.

Een keurig mapje met een zevental goede tekeningen en lino's, dat wij een vlotte verkoop toewensen. De opbrengst wordt afgestaan aan het Dienstweigeraarssteunfonds en het FIS.

DIENSTWEIGERAARS

Te Veenhuizen Rijkswerkinrichting:

P. van Klaveren, 12 mnd., jarig 31 Oct., ontslag 28-8-'40.
Johannes Bakker, 18 mnd., jarig 9 Sept., ontslag 17-10-'40.
Gerrit van Dijk, 18 mnd., jarig 19 Sept., ontslag 13-11-'40.
Klaas Vermanen, 18 mnd., jarig 24 Mei, ontslag 13-11-'40.
K. Rooduin, 18 mnd., jarig 2 Mei, ontslag 28-2-'41.
M. van Hensbergen, 18 mnd., jarig 26 April, ontslag 22-3-'41.
H. Verkerk, 18 mnd., jarig 10 Sept., ontslag 6-4-41.
J. Veninga, 18 mnd., jarig 27 December, ontslag 14-4-'41.
D. J. de Smit, 18 mnd., jarig 24 Juli, ontslag 1-5-'41.
J. Wassem, 18 mnd., jarig 6 Oct., ontslag 2-6-'41.
F. J. P. Aafjes, 18 mnd., jarig 11 April, ontslag 12-6-'41.
G. de Voer, 18 mnd., jarig 28 Juni, ontslag 19-8-'41.
Cornelis Dekker, 30 mnd., jarig 12 Maart, ontslag 8-10-'41.
Rolf Wijder, 30 mnd., jarig 12 Nov., ontslag 14-10-'41.
J. van Maanen, 18 mnd., jarig 28 Nov., ontslag 16-4-'41.
Pieter de Vries, 30 mnd., jarig 7 Oct., ontslag 15-10-'41.
Teunis Sibie, 30 mnd., jarig 28 Febr., ontslag 18-10-'41.
Anne de Vos, 30 mnd., jarig 16 Dec., ontslag 21-10-'41.
Jan Meulenkamp, 30 mnd., jarig 8 April, ontslag 22-10'41.
Jurjen Zuidema, 30 mnd., jarig 1 April, ontslag 23-10-'41.
G. Verhey, 30 mnd., jarig 28 Mei, ontslag 1-3-'42.
R. Kamp, 30 mnd., jarig 21 Juli, ontslag 21-4-'42.
Klaas Drent Azn., 30 mnd., jarig 21 Oct., ontslag 22-4-'42.
Klaas Drent Hzn., 30 mnd., jarig 18 April, ontslag 22-4-'42.

Voorts zitten gevangen:

Gurbe van der Woude uit Boornbergum: No. 77, H. v. B., Den Haag.
Gerrit Foreman uit Bilthoven: H. v. B., Den Haag.
D. van der Ley uit Valthermond: H. v. B. te Den Haag.
J. Moes uit Amsterdam: Provoosthuis, Willemsoord, Den Helder.
C. H. de Bruin uit Den Haag: Kamp Waalsdorp, Wachtcommandant Den Haag.
Tieme Jilink uit Amsterdam: 2e-5e Depot Bat. Alkmaar.
J. E. Misdorp uit Amsterdam: Krelagehuis, Haarlem.
D. Mulderij uit Westzaan; 1e Comp., 21e Depôt Bat. Veldpost B.

Wegens verspreiding van anti-militaristische lectuur zitten gevangen: W. P. de Vries, mw. N. Schaft en mw. C. Burgerjon, allen H. v. B. te Den Haag.

Het adres voor de dienstweigeraars e Veenhuizen is: Rijkswerkinrichting, Afd. Dienstweigeraars, Veenhuizen 1. De naam óók boven in de brief plaatsen.

Ouders en vrienden worden verzocht alle berichten omtrent adressen van dienstweigeraars enz. onmiddellijk op te geven aan: A. Dienaar, Ruysdaelstraat 17, IJmuiden Oost.